

Naam

*Zie je die witte daar? Pikzwart zijn jas,
oranje zijn snavel en bloedrood zijn poten;
loopt altijd dezelfde kreet uit te stoten –
Wist je dat dat nou een scholekster was?*

*Mijn vriendje spreekt Fries en hij antwoordde: Nee,
't is een strânljip! Een naam die 'strandkievit' betekent.
Zo hoor je het in beide talen uitstekend:
die vogel houdt vast van het land én de zee!*

A man with short brown hair, wearing a yellow and green plaid shirt, stands on a wooden balcony. The balcony has a dark wood ceiling and a white railing. Large windows are visible in the background, showing a blue sky. The overall scene is bright and airy.

Kees Beekman
& Grietje Radema

Kees Beekman en Grietje Radema wonen aan de Auckepetersstrjitte 7 in Blitsaerd. Hun woning staat aan de oostzijde van de wijk (De Steigers). Dat het huis volledig uit hout is opgetrokken,

is van veraf haast niet te zien doordat het donkerpaars geverfd is. Eind mei 2008 betrok het paar hun nieuwe stek en vanaf de eerste dag voelt het als vakantie.

‘Overal zien we een stukje van onszelf terug’

Kees komt uit Bilthoven, Grietje uit Zwaagwesteinde. Ze ontmoetten elkaar tijdens een wintersport en hielden het nadien lang vol om van Friesland naar Utrecht en van Utrecht naar Friesland te reizen. Uiteraard ontstond langzaam de droom om samen een stek te hebben en de zoektocht begon. Aanvankelijk in Sneek waar Kees vroeger veel op vakantie was geweest. Als kind bracht hij zijn zomers zeilend door op de Grutte Potten of op de meren rond Terherne. Zijn hart lag dus van jongs af al een beetje in het Friese land. “We hebben ook gezocht in Zuiderburen en Cammingaburen, maar het was telkens nét niet wat we zochten”, vertelt Kees terwijl hij aan de houten tafel zit die precies in het hart van het huis staat. Vanaf die plek kijk je door de ramen uit op water, op groen en in de verte ligt Leeuwarden. De begrenzing van de waterwoningen die naast hun huis gepland zijn, staat nog met houten paaltjes en latten aangegeven. “We kijken straks exact tussen die woningen door; iets waar onze architect heel mooi rekening mee heeft gehouden.” Dat is ook het aantrekkelijke, vinden Grietje en Kees, wanneer je een vrije kavel koopt: je kunt het precies maken zoals je het wilt. Hun houten huis is zodoende een droomplek geworden.

Een optie doen; gewoon via de website

Kees had al tien jaar geleden onderzoek gedaan naar het bouwen van een houten huis. “’t Zat in m’n kop en het is er nooit meer uitgegaan. Destijds heb ik gezocht naar een kavel waarop ik zelf kon bouwen, maar het was onbetaalbaar. In die zin was ik hier verbaasd over de prijzen. Ik weet dat

de prijsklasse van het noorden versus het westen sowieso niet vergelijkbaar is, maar in het licht van mijn eerdere zoektocht, viel me dit allerminst tegen.” Vanuit Zwaagwesteinde reed Grietje dagelijks langs het ontwikkelingsplan Blitsaerd naar haar werk in Leeuwarden.

“We zijn op een goeie avond achter de computer gaan zitten om de site eens te bekijken. Kees drukte op de link beschikbare kavels en daar zagen we een knop direct online een optie aanvragen. We keken elkaar een beetje verbaasd aan. Zou het zo gemakkelijk zijn?” Zo eenvoudig was het dus: ze hadden letterlijk met één druk op de knop een optie op een kavel.

Dubowoning

Duurzaam Bouwen, het is in opkomst. De film *An inconvenient truth* van Al Gore (2006), waaraan ook directeur Bert van der Moolen van de Friese Milieu Federatie in zijn betoog refereert, heeft de penibele situatie van het klimaat wereldwijd onder de aandacht gebracht. In de bouwwereld heeft het afgelopen decennium een omslag plaatsgevonden en wordt steeds meer rekening gehouden met het milieu. Het is een uitdaging om woningen te ontwikkelen die energiezuinig en milieuvriendelijk zijn. Er blijkt vanuit de consument ook steeds meer vraag naar een bewuste manier van bouwen. Binnen de kennissenkring van Grietje en Kees was een aannemer die dat principe al jaren nastreeft. Hij heeft samen met het paar het huis getekend.

“Overall zien we een stukje van onszelf terug”, vertelt Grietje. “Het huis klopt, als het ware. Het voelt goed.” Dat komt mede door de afmetingen die in de hele woning zijn doorgetrokken. Elk punt, elke hoek, telt

drie en een halve meter. Die symmetrie, met centraal gelegen de voordeur en de hal, de prachtige hoge klapdeuren naar de kamer toe, de houten tafel die in het midden ervan staat, zorgt voor een bepaalde rust. Dat het paar daarbij in een duurzame woning leeft, geeft extra cachet. Het hout heeft een hogere isolatiewaarde dan steen en de warmte blijft daardoor goed binnen.

“Dat de meeste mensen overigens denken dat het zeer bewerkelijk is, een houten huis, is achterhaald. Het is Canadees hout dat een speciale voorbehandeling heeft gehad. We hoeven het zodoende de komende vijftien jaar niet te schilderen”, zegt Kees. In die tussentijd zal Grietje dat hoogstwaarschijnlijk wel doen, want in een hoek van de kamer waar het uitzicht op het land weids en inspirerend is, ligt haar schilderwerk dat ze jaren geleden begon, te wachten om weer opgepakt te worden. “Hier is de ruimte, de vrijheid.” Wonen, dichtbij werken en recreëren: drie peilers van Blitsaerd. Met het bootje dat aan de steiger ligt, maakten ze al eens een tochtje langs Aldtjerk, Bartlehiem en over de Dockumer Ee weer terug naar huis. Vakantie zagezegd.

Ultiem vakantie.

Jan Nanninga
& Tineke Heida

“Vanaf het moment dat we hier kwamen, voelde het als thuiskomen. Jarenlang woonden we in de stad en werden we echte stadsmensen. Maar hier in Blitsaerd zijn we

terug bij onze roots: tussen de koeien, zicht over de velden en de stad binnen handbereik.”
Voor Tineke Heida en Jan Nanninga viel alles op z'n plek in Blitsaerd.

“We willen hier nooit meer weg”

Hoewel Jan en Tineke al jarenlang in Leeuwarden woonden, koesterden zij al een tijdje de wens terug te keren naar het platteland. Vooral Tineke wilde de stad uit. "Ik groeide op in de buurt van Heerenveen, op een boerderij. Ik moet de koeien zien. Jan komt van het Groninger platteland. Dus gingen we op jacht naar een leuk boerderijtje in Friesland. We vonden niets dat echt bij ons paste. We willen wel graag buiten wonen, maar genieten ook volop van de mogelijkheden die de stad biedt. Het besluit te verhuizen naar Blitsaerd, was het beste dat we ooit namen. Zodra we hier de brug over gaan, laten we de stad achter ons. Dan zijn we buiten. Hier gaan we nooit meer weg."

Een robuuste blokkendoos

De woning van Jan en Tineke staat in een uiterste hoek van de nieuwe wijk. Het lijkt een blokkendoos, robuust, vierkant en compact, met oranje dakpannen langs de zijkant en een glazen pui. In het midden, aan drie kanten omsloten door de woning, ligt een ruim terras. Een imposante contourbalk loopt hoog boven de terrasrand, verbindt beide dakhelften met elkaar en zorgt ervoor dat de woning van een afstandje een ononderbroken vierkante doos lijkt. Architect Hans Heijdemans tekende voor het ontwerp.

"Veel van onze vrienden en kennissen vinden het huis erg modern. Toch past het huis ons als een handschoen", vindt Jan. Volgens het echtpaar is dit te danken aan de werkwijze van de architect. "Hij verwerkte eigenschappen die ons kenmerken in zijn ontwerp." Jan is standvastig en robuust, en net als Tineke erg gastvrij. Tineke houdt van gezelligheid en is sociaal en open.

Overall contact

Heijdemans ontwierp een robuust pand. De oranje dakpannen geven het huis een landelijke uitstraling, passend bij de omgeving. Door het veelvuldig gebruik van glas, kan er vanuit vrijwel iedere plek in huis met elkaar gecommuniceerd kan worden, laat Tineke zien. "Hierboven hebben we een gezamenlijke werkkamer, een soort vide. Vanuit deze kamer kunnen we over de rand naar beneden kijken, de woonkamer in. Maar we kunnen ook door het raam over het terras heen schuin naar beneden richting de keuken kijken, of naar de slaapkamer recht aan de overkant."

Eilandgevoel

Tineke wijst op landerijen aan de overkant. "Kijk daar gaan de koeien, het is tijd om te melken." De koeien sjokken in optocht achter elkaar aan richting de boerderij. Terwijl Tineke de dieren nakijkt, merkt ze op

dat je nauwelijks kunt voorstellen hoe ver het uitzicht hier eigenlijk reikt. In de verte glijden de masten voorbij van de bootjes op de Dokkumer Ee. Zelfs de vuurtorens van Terschelling, Ameland en Schiermonnikoog laten hun lampen over Blitsaerd schijnen. "Jan en ik leerden elkaar kennen op Ameland", vertelt Tineke. "We houden van het eilandgevoel. Wanneer we hier de scholeksters horen krijsen en in de verte die vuurtorens zien, krijgen we dat gevoel hier soms ook."

Het stel zit graag aan de tafel in de woonkamer. "Er is hier zoveel te zien. Hazen die elkaar achterna zitten en meters de lucht in springen. Als je erop let zie je in de natuur ook vaste ritmes en patronen. Elke dag vliegt een reiger rond dezelfde tijd langs en op de lantaarnpaal iets verderop strijkt altijd op hetzelfde tijdstip een torenvalk neer."

Tuinontwerp

De natuurbeleving is hier heel intens, vindt Tineke. "Je hoeft maar naar buiten te lopen en je staat er tussehin. We zijn graag buiten, houden van tuinieren. De afgelopen tijd legden we rondom het huis verschillende borders aan. Een border met pasteltinten, in paars en roze, gebaseerd op de tuinen van de vermaarde

tuinarchitect Piet Oudolf. De felgekleurde rode, gele en oranje planten aan de voorkant van het huis passen mooi bij het oranje van de dakpannen. Deze kleurrijke beplanting baseerden we op de ideeën van Modeste Herwig. De natuurlijke tuinontwerpen van Ton Terlinden spreken ons ook aan. Wij willen ook zoiets, in de vorm van een border met allerlei grassoorten."

Wad in het klein

Jan is vooral enthousiast over de moerastuin. Hij legt uit dat het water voor de deur boezemwater is en dus geen vast peil heeft. "Het is hier net de Waddenzee in het klein, met eb en vloed. Onze tuin loopt achter het terras schuin af, met verschillende terrassen. Dat is onze moerastuin. Soms valt het droog, maar het staat af en toe ook helemaal onder water. Het is prachtig om te zien dat elke plant en ieder dier floreert wanneer de juiste voorwaarden in de omgeving aanwezig zijn. Daar willen wij iets mee doen in de tuin. We willen de natuurlijke planten van deze omgeving, zoals het fluitekruid, koekoeksbloem of het hoefblad, een eigen plek geven in de tuin. En we hopen dat er op den duur ook spontaan planten groeien die hier horen, zoals de zwanenbloem. Maar of dat lukt... dat wachten we nog even af!"

Familie Langbroek

Overweldigend. Een betere omschrijving bestaat niet voor het uitzicht van de familie Langbroek. In de aan de achtertuin grenzende sloot zwemt een meerkoet op oorlogspad en in het poeltje iets verderop zitten twee zwanen te poetsen. Een paar grutto's trippelen langs de waterkant

terwijl midden in het water een twee bergeenden rondobberren. Op een tafeltje vlakbij het raam liggen twee verrekijkers. "Die hebben we altijd bij de hand, want je weet nooit wat er voorbij komt", aldus Jan Maarten en Sylvia Langbroek-Schoot.

Elke dag een ander schilderij'

Je zou bijna denken dat de familie Langbroek midden in de vrije natuur woont. Niets is echter minder waar. Ze wonen aan de buitenrand van Blitsaerd op nog geen kwartier fietsen van de Nieuwstad. "We zijn verknocht aan Leeuwarden en willen de stad niet uit," vertelt geboren en getogen Leeuwarder Jan Maarten. "In Blitsaerd wonen we toch in de stad, maar we merken er weinig van." Vanuit hun woon- en eetkamer genieten ze dagelijks van indrukwekkende wolkenluchten die over jagen, dreigende regenbuien in de verte, een sprookjesachtige zonsondergang, de molen mysterieus gehuld in mist of bedekt met een dun laagje rijp. "Elke dag kijken we uit op een ander schilderij."

Gek als we dit niet doen

De ontwikkeling van Blitsaerd kwam als geroepen voor de familie Langbroek. Druk bezig met de adoptie van nog een kindje bleek hun vorige huis aan de kleine kant. Hoog tijd om rond te kijken. De eveneens nieuwe wijk Zuiderburen viel af. "Je zit verder van de stad en aan de woningen die we hebben gezien, moesten we te veel doen. Sylvia heeft namelijk reuma en kan geen trap lopen." Zo kwamen ze terecht in Blitsaerd: dicht bij de stad, maar toch mooi vrij en met ruime kavels. Op aanraden van de architect kozen ze uiteindelijk voor een riante noordkavel, waarop ze met gemak een gelijkvloerse woning konden laten bouwen. Toch hebben Sylvia en Jan Maarten lang getwijfeld of ze er goed aan deden. Totdat vrienden een kavel kochten in de Randstad.

"Toen we die prijzen hoorden, dachten we: we zijn gek als we dit niet doen."

Weids

In september 2007 hebben ze hun nieuwe, gelijkvloerse woonstek betrokken. Strak, ruim en met mooie, grote ramen op het noorden. "In de ontwerpfase moesten we daar erg aan wennen", aldus Sylvia. "Toch is het schitterend uitpakkt. Het licht verandert met het weer. Gaat de zon schuil achter de wolken, dan lijkt de woonkamer licht te geven. Schijnt de zon wel, dan is het licht egaal en heeft het een diepere tint. Erg mooi." Ook voor de tuin is de noordelijke ligging geen punt. Een tuinadviesbureau werkte aan een ontwerp met veel gras en natuurlijk speelruimte voor onze vijfjarige dochter Anne-Lin. "We willen het landschap in de tuin terug laten komen. Weids en uitgestrekt. Een vol gebouwde tuin past hier niet. En dan zie je ook het 'verlengde' van onze tuin, het weiland aan de overkant, niet meer."

Wind en zand

De familie heeft het prima naar hun zin in Blitsaerd. "Het is gemakkelijk bereikbaar en je bent zo de stad uit. Daarnaast is het een mooie wijk." Wel ziet Sylvia uit naar de inrichting van enkele speel- en sportvelden voor de kinderen, die pas later worden aangelegd. Jan Maarten voegt lachend nog een verbeterpunt toe: "Die harde wind. Vaak als ik op de fiets uit de stad kom, heb ik tegenwind. Daar zouden ze iets aan moeten doen. En het rondstuivende zand. Je vindt het overal in huis terug. Maar ja, dat hoort nu eenmaal bij zo'n wijk in aanbouw."

Ontdekkingstocht

Op de oever zit een aalscholver in het zonnetje te drogen, de vleugels wijd gespreid. Verder weilanden zover het oog reikt, met hier en daar een boerderij, een groepje fietsers en een oude molen. Ook heeft de familie al acht reeën gespot in het gebied aan de overkant van de sloot. Evenals een marterachtig diertje dat met sierlijke bogen door hun eigen tuin sprong. "Voor Anne-Lin is dit een geweldige plek om op te groeien. Ze kan hier heerlijk spelen en leert veel over vogels en de natuur. Het is één grote ontdekkingstocht," vertelt Sylvia, "en niet alleen voor haar."